

Til § 21

Forslagets § 21 indeholder krav til yderligere oplysninger i revisionsprotokoller, der afgives til årsrapporter for virksomheder, der er omfattet af § 21, stk. 3.

I henhold til gældende ret om revisionsprotokollen, dels i lovens § 10, stk. 4 og dels i erklæringsbekendtgørelsen, skal alle oplysninger gives for alle virksomhedstyper. Der henvises til bemærkningerne til forslagens § 20 om gældende ret vedrørende revisionsprotokollen.

Det nye 8. direktiv stiller ikke krav til formen af de oplysninger, som revisor skal give til den reviderede virksomhed. Revisionsprotokollen som meddelelsesinstrument mellem revisor og hvervgiver er derfor et nationalt krav, som ikke genfindes i EU-retten. Efter direktivets artikel 41, stk. 4 skal revisor underrette revisionsudvalget om væsentlige spørgsmål vedrørende revisionen, især om væsentlige mangler i den interne kontrol vedrørende regnskabsaflæggelsen. Derudover skal revisor i henhold til artikel 42 give visse oplysninger i forhold til uafhængighed til revisionsudvalget. Dette foreslås gennemført, således at oplysningerne efter direktivet skal gives i revisionsprotokollen.

Efter *stk. 1* skal revisor i revisionsprotokoller, der afgives til regnskaber for virksomheder, der er omfattet af § 21, stk. 3, give visse yderligere oplysninger i forhold til revisionsprotokoller for andre virksomheder. Disse yderligere oplysningskrav følger direkte af direktivets artikel 42, stk. 1, og skal efter direktivets bestemmelse gives til revisionsudvalget i virksomheden. Har virksomheden ikke et revisionsudvalg, skal oplysningerne gives til hvervgiveren.

Der henvises i øvrigt til forslagens § 31 for en nærmere gennemgang af kravene til revisionsudvalget og revisionsudvalgets arbejde.

De yderligere oplysningskrav i medfør af direktivets artikel 42, stk. 1 foreslås ikke kun at skulle gælde, hvis der er tale om en virksomhed, der er pligtig til at have et revisionsudvalg. Oplysningerne foreslås i stedet at skulle gives for alle virksomheder, hvor virksomhedens revisor efter loven er omfattet af skærpede regler, blandt andet om rotation og uafhængighed.

Samtidig er det anset for hensigtsmæssigt, jf. *stk. 1, nr. 1*, at det hidtidige krav om, at revisor i henhold til erklæringsbekendtgørelsens § 22, stk. 3, skal oplyse om blandt andet afgivelse af erklæringer vedrørende rådgivning, alene videreføres for revisionsprotokoller for virksomheder omfattet af § 21, stk. 3. Dette oplysningskrav foreslås dermed afskaffet for revisionsprotokoller for alle andre virksomheder. Baggrunden for dette er, at der særligt i virksomheder af interesse for

offentligheden er skærpede krav til revisors uafhængighed i form af forbuddet mod, at revisor udfører rådgivningsopgaver, som kan true revisors uafhængighed ved revision af regnskaber. Da disse virksomheder typisk har mange regnskabsbrugere i form af en bred og til tider meget omfattende aktionærkreds, investorer, analytikere etc., vurderes det særlig relevant at have ekstra fokus på revisors uafhængighed i disse tilfælde. Herved får bestyrelsen og eventuelt revisionsudvalget disse yderligere oplysninger om revisors andre opgaver til sikring af, af revisor er uafhængig. Det er derfor anset for hensigtsmæssigt, at revisor i forhold til virksomheder omfattet af § 21, stk. 3, oplyser om disse andre ydelser end revision i revisionsprotokollen.

Oplysningen om andre ydelser end revision skal gives for den revisionsvirksomhed, der har udført revisionen, eller hvorigenom revisionen er udført, og revisionsvirksomhedens dattervirksomheder. Oplysningskravet i revisionsprotokollen er dermed parallelt med oplysningskravet i årsregnskabslovens § 96, stk. 1. Hvis der er tale om mange ydelser, kan det virke uoverskueligt, at liste alle ydelserne op i selve revisionsprotokollen. Det vil i sådanne tilfælde være muligt at give oplysningerne fordelt på hovedgruppe i selve protokollen, mens de detaljerede oplysninger gives i et særskilt tillæg til revisionsprotokollen. De hovedposter, der gives i protokollen skal have en sådan karakter, at det umiddelbart gør det muligt for det enkelte bestyrelsesmedlem at vurdere, om der kan foreligge et uafhængighedsproblem. Opdelingen kunne naturligt gives fordelt på erklæringer med sikkerhed, skatterådgivning og andre tjenesteydelser, som det kendes fra specifikationen af honorar til selskabets revisor i årsregnskabet og koncernregnskabet. Anvendelse af tillæg til protokollen må forudsætte, at der er en entydig reference mellem revisionsprotokollatet og tillægget. Bestyrelsens underskrift af revisionsprotokollen betyder endvidere, at bestyrelsesmedlemmerne har gjort sig bekendt med indholdet af tillægget. Tillægget anses således som værende en del af revisionsprotokollatet. Hvor en offentlig myndighed kan kræve revisionsprotokollatet udleveret, omfatter dette altså også dette tillæg.

Som noget nyt kræves det, at revisor i revisionsprotokollen, der afgives for virksomheder omfattet af § 21, stk. 3, oplyser om de foranstaltninger, der er iværksat for at mindske eventuelle trusler mod revisors uafhængighed, som dokumenteret af revisor. Revisor skal i medfør af forslagens § 24, stk. 6, som gennemfører direktivets artikel 22, stk. 3, i arbejdspapirerne dokumentere alle væsentlige trusler mod revisors og revisionsvirksomhedens uafhængighed og de